

ΟΛΟΘΕΡΜΑΙ ΕΥΧΑΙ
ΕΠΙ ΧΡΙΣΤΩ ΑΝΑΣΤΑΝΤΙ

« Οὐκ ἀρνησόμεθα σε ... » Φίλη Ὁρθοδοξία ... »

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 1994 ΕΤΟΣ ΜΔ' - Ἀρ. Φύλλου 861
Τιμή Φύλλου 100 Γραφεῖα Κάνιγγος 32 - Ἀθήνα ΤΗΛ. 36.28.280

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΜΗΝΥΜΑ 1994

Ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί ἡγαπημένοι
καὶ τέκνα περιπόθητα

Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν ἐορτῶν, τῇ ζωηφόρῳ καὶ λαμπροφόρῳ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἡδιστα προσαγορευόμεν ὑμᾶς τῷ κοσμοχαρμολογῶν χαιρετισμῷ «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» καὶ ἐν θερμῇ ἀγάπῃ νοητῶς περιπτυσσόμενοι, ἀπονέμεμεν τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν διαπύρως εὐχόμενοι πάντα τὰ βέλτιστα καὶ σωτήρια.

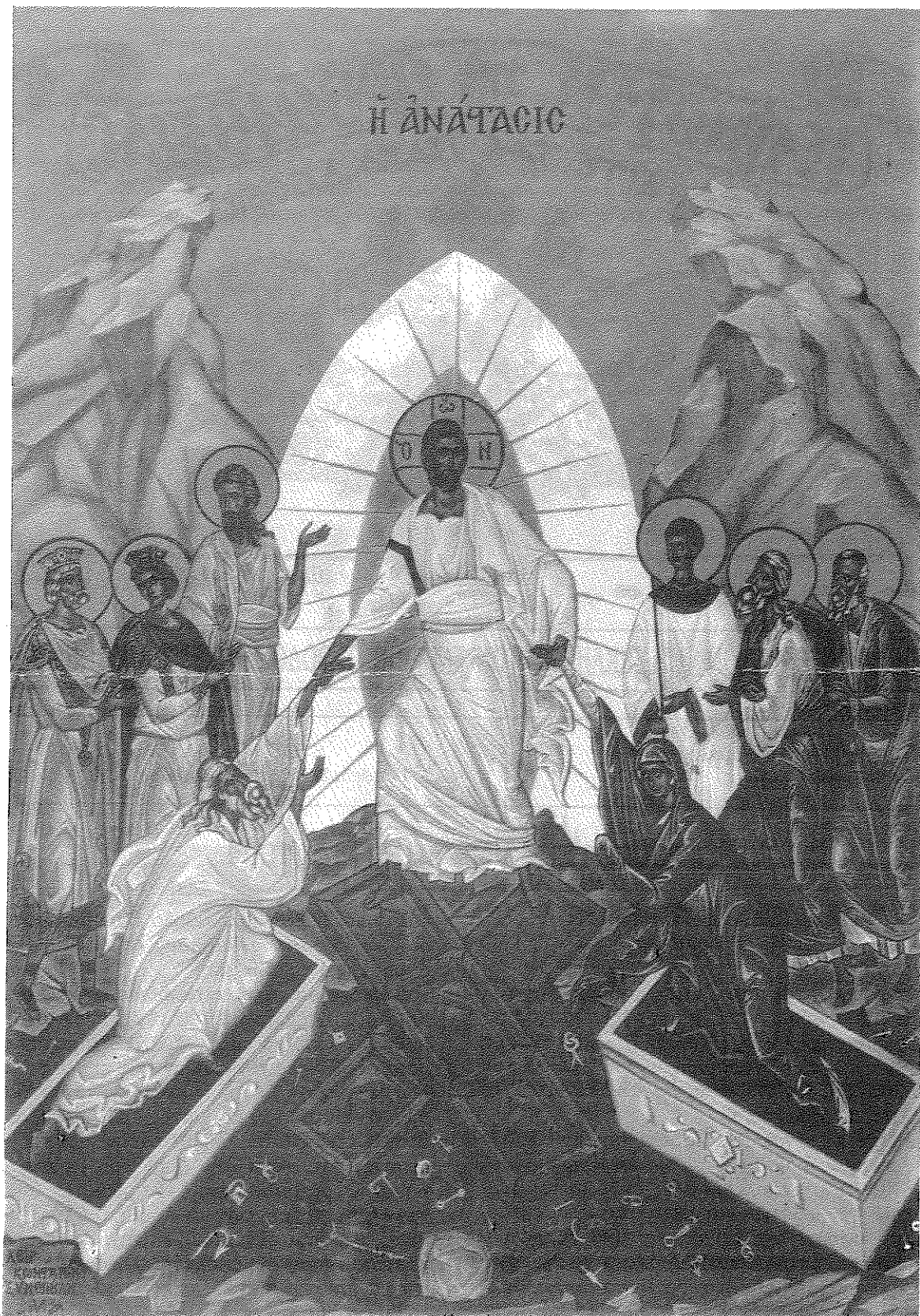
Ἐμπλεοὶ δὲ ἀγαλλιᾶσεως ἐκ τῆς ὑπερφυοῦς δόξης τοῦ μυστηρίου τῆς Ἀναστάσεως καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀφθίτου μεγαλείου τοῖς ἀνθρώποις, συμπάλλωμεν ἐν εὐφροσύνῃ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας. «Χριστὸς ὕψοι με σταυρούμενος, Χριστὸς συνανιστᾷ με νεκρούμενος Χριστὸς μοι ζωὴν χαρίζεται».

Ὅντως, μεγίστη ἡ δωρεὰ τῆς Ἀναστάσεως! Στήριγμα τῆς ἀληθοῦς ἐν Χριστῷ πίστεως καὶ πηγὴ δυνάμεως ἀκαταμαχῆτου καὶ νικηφόρου κατὰ τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν δεινῶν τοῦ βίου. Σταυρὸς καὶ Ἀ-

νάστασις! Τὰ αἰώνια σύμβολα τῆς ἡμετέρας σωτηρίας καὶ τῆς ἡττῆς τοῦ ἄδου καὶ ὁδὸς διὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάβασίν μας.

Παγκοσμίου χαρᾶς αἰτία ὅθεν ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ. Τὸ πρῶτον μὲν εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῶν μαθητῶν κατὰ τὸ εὐαγγελικὸν «ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον» καὶ εἶτα εἰς τὸν ὑπόλοιπον κόσμον, δεδομένου ὅτι ἐγένετο ἡ πανηγυρικὴ δικαίωσις τοῦ δράματος τοῦ Γολγοθᾶ. Διότι, ὅταν Ἐκεῖνος ὅστις διῆλθε εὐεργετῶν καὶ θαυμάζομενος ἐτελείωσε τὴν ζωὴν του μέ ἀτιμωτικὸν θάνατον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, τὸ πρᾶγμα ὡς ἀπαράδεκτον ἐζήτηι ἐρμηνείαν καὶ ἐδόθη διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ὁποία ἐγένετο ὁ πανηγυρικὸς ἐπίλογος τοῦ μυστηρίου τῆς ἀπολυτρώσεως καὶ ὁ θρίαμβος τῆς εἰς Χριστὸν πίστεώς μας.

Ἐντὸς τῆς δόξης καὶ τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ πάθους λαμβάνουν

τελείως διάφορον έννοιαν. 'Ο Σταυρός, ή λόγχη, ό άκάνθινος στέφανος, οί ήλοι, τά σουδάρια, όλα λαμβάνουν άλλην όψιν. Δέν είναι πλέον τά σημεία του θανάτου αλλά τά σημεία της μάχης κατά του διαβόλου και της άμαρτίας και μαρτυρούν την νίκην και τον θρίαμβον κατά του κυριεύοντος τον άνθρωπον διά του θανάτου, δηλαδή κατά του διαβόλου.

Μαρτυρούν ότι έστήθη όντως τό τρόπαιον του Χριστού κατά του θανάτου.

Και ό σταυρός και ό τάφος και αί πληγαί των χειρών και των ποδών και της πλευράς Του υπέρ ήμών παθόντος Χριστού δέν είναι πλέον άλλο τί είμή τά δείγματα της αγάπης έξ' ής έδόθη «ή χάρις ή σωτήριος πᾶσιν ανθρώποις» (Τιτ. Β. 11).

'Ο Κύριος άνέστη και ή άνάστασίς Του έχαροποίησε τούς μαθητάς, άν και πρωτίστως έδημιούργησε την άμφιβολίαν και τον δισταγμόν εις την άγγελίαν των Μυροφόρων ότι άνέστη ό Κύριος. Όμως ή παρουσία του 'Αναστηθέντος και ή ψηλάφησις των πληγών Του διέλυσε την άμφιβολίαν των, έγινάντωσε την πίστιν των και έγένετο ή τρανή απόδειξις της άληθείας. Τότε οί πρώτοι θεαταί της 'Αναστάσεως διεσάλπισαν εις τον κόσμον, «**ό άκηκόσμεν, ό έώρακαμεν τοίς όφθαλμοίς ήμών, ό έθεασάμεθα και αί χείρες ήμών έψηλάφησαν άπαγγέλομεν ύμίν**» (Α' 'Ιωάν. α 1-2).

Και έγένετο ή θέα της 'Αναστάσεως εις τούς μαθητάς δύναμις άκατάσχετος άψηφούσα και αυτόν τόν θάνατον εις τό κήρυγμα του Εύαγγελίου.

'Οθεν αγαπητοί, εις την χαράν της 'Αναστάσεως καλούμεθα και ήμείς νά χαρώμεν και πανηγυρίσωμεν ως δι' αυτής σωθέντες διότι δέν νοείται σωτηρία άνευ της 'Αναστάσεως. Έάν ό Χριστός έμενεν έν τώ τάφω ουδέίς λόγος περί σωτηρίας καν ό Χριστός έδίδαξε και έθαυματούργησε πρότερον. Ταύτα μαρτυρεί και ό Παύλος λέγων «**Εί Χριστός ουκ έγήγερται ματαία ή πίστις ύμών· έτι έστέ έν ταίς άμαρτίαις ύμών**».

'Η Σταυρική θυσία τότε, δέν θά έπληροφόρει περί σωτηρίας και κατά συνέπειαν ματαία ή πίστις μας και μάταιον τό κήρυγμα των 'Αποστόλων.

'Αλλά «**νυνί Χριστός έγήγερται έκ νεκρών**». 'Ο Χριστός έσταυρώθη διά τās άμαρτίας ήμών και άνέστη διά την δικαίωσιν ήμών εις Θεόν. «**Παρεδόθη διά τά παραπτώματα ήμών και ήγέρθη διά την δικαίωσιν ήμών**» κατά τον αυτόν Παύλον.

Δέν είμεθα δέ του λοιπού οί αιχμάλωτοι του 'Αδου και άποστάται του Θεού αλλά τό Σώμα του Χριστού μέ Κεφαλήν αυτόν Τόν Χριστόν κατά την έπεξήγησιν υπό του Παύλου, ότι ό Θεός «**και ήμάς συνήγειρε και συνεκάθισεν έν τοίς έπουρανίοις έν Χριστώ**».

Κατανοούντες όθεν την μεγάλην τιμήν μας διά Χριστού αγαπητοί, άς άποστραφώμεν μετά βδελυγμίας την άμαρτίαν και ζήσωμεν την άρετήν ευφραίνοντες τον δι' ήμάς Σταυρωθέντα, μηκέτι δούλοι της άμαρτίας άνασταυρόντες τον έξαγοράσαντα ήμάς Κύριον άλλ' έλεύθεροι έν Χριστώ βαδίσωμεν την πολυτάραχον του βίου θάλασσαν έχοντες τον Χριστόν έν ταίς καρδίαις ήμών ένοικούντα.

'Εν καινοτητι δέ ζωής πολιτευόμενοι προσέλθωμεν έν χαρά εις την ψυχотρόφον Τράπεζαν των μυστηρίων της 'Εκκλησίας μας συνενούμενοι μετά του Χριστού ως άθάνατοι μετά του θανάτου ίνα συμβασιλεύσωμεν αιωνίως μετ' Αυτού.

Μετά δέ του Παύλου βοήσωμεν: «**Που σου θάνατε τό κέντρον; Που σου άδη τό νίκος;**». 'Ανέστη Χριστός νεκρώσας τον θάνατον! 'Ανέστη Χριστός άναστήσας τον άνθρωπον! 'Ανέστη Χριστός άπαρχή των κεκοιμημένων γενόμενος!

Αυτώ ή δόξα και τό κράτος εις τούς αιώνας. 'Αμήν.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 36.28.280, 36.47.365 - ΦΑΞ: 36.28.280
'Ο Πρόεδρος Πειραιώς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ

Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζής
Συντάσσεται υπό Επιτροπής
Κάννιγγος 32 - Αθήναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Εσωτερικού: Έτήσια δραχμάς 1000
Εξωτερικού: Έτήσια δολλάρια 50

Τιμή Φύλλου δρχ. 100

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Δ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 144 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΤΗΛ.: 41.82.591 - 45.32.911

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρός τούς Εύλαβεστάτους καί Εύσεβεστάτους
Ἐφημερίους καί τό Ἅγιον Χριστεπώνυμον πλήρωμα
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Πειραιῶς καί Σαλαμίνος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα,

«Χαίρετε καί Ἀγαλλιᾶσθε ὅτι Χριστός Ἀνέστη». Τοῦτο τό χαρμόσουνον καί κοσμοσωτήριον μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, εἶναι μήνυμα ἀγάπης, εἶναι μήνυμα λυτρώσεως καί πηγάζει ἀπό τῆς βάθης τῆς ἀπέραντα τῆς Σοφίας τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἀπείρου Αὐτοῦ Οἰκονομίας, κατὰ τό μέγα τῆς εὐσεβείας Μυστήριον.

Οὗτος ὁ Κύριος καί Θεός μας, ὁ Δεσπότης τῶν πάντων ὁ Δημιουργός τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἐθυσιάσεν ἑαυτόν καί ἐσύρθη ὡς ἀμνός εἰς τό ὀλοκαύτωμα τοῦ Σταυροῦ, βαστάσας τήν κατάραν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, εἰς αἰώνιον αἰσχύνην τῶν ἀμετανοήτων καί ἀσεβῶν καί ἀπιστούντων ἀνθρώπων.

Τοῦτο τό Μέγα Μυστήριον ἰδόντες οἱ Ἄγγελοι ἐτρόμαξαν καί ἐθαύμασαν, οἱ δέ θεῖοι Νόες τῶν Χερουβείμ καί Σεραφεείμ ἐξεπλάγησαν διὰ τό φοβερόν καί ἀνήκουστον τοῦ πράγματος, τόν Κύριον τοῖς πᾶσι, τόν ἐξουσιάζοντα Δημιουργόν, κρεμάμενον ἐπὶ Σταυροῦ καί μετὰ δακρύων καί βαθυτάτης ὀδύνης κράζοντα: «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γάρ οἶδαι τί ποιοῦσιν...».

Ὅθεν, τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως ὡς ἀστραπή ἀστραπῶν ἐσκέπασεν τὰ σύμπαντα, καί νικητήριον σάλπισμα ἀντήχησεν ἀπ' ἄκρῃ σ' ἄκρῃ, εἰς Αἰώνιον Ἐπινίκιον καί Λάβαρον κατὰ τοῦ θανάτου.

Φῶς ἀνέσπερον, Φῶς ἀτελείωτον ἡ τοῦ Χριστοῦ μας Ἀνάστασις. Δόξα ἀστείρευτος καί Ὑμνος γλυκύλαλος τό Μέγα τῆς Ἀναστάσεως μήνυμα, ἐνθα ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἀνθρώπον λαμπρύνεται, δοξαζόμενη ἀνά τούς αἰῶνας.

Ὁ Ἀδὴς κατέρευσεν καί αἱ πύλαι αὐτοῦ ἠνεώχθησαν, ἐλευθερούμενος ὁ ἀνθρώπος τῆς αἰωνίου δουλείας.

Ὁ Δαίμων ἀπεγυμνώθη καί τό Βασίλειον αὐτοῦ ἐδεσμεύθη διὰ τό Αἰώνιον Κριτήριον.

Αἱ πύλαι τοῦ Παραδείσου ἠνεώχθησαν καί ὁ Ἀγὼν τῆς στρατευομένης Ἀγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας, ὡς σπόρος ποτισθεὶς ἀπὸ τό θεϊκόν Σῶμα καί Αἷμα, ἐβλάστησεν καί ἤρξατο ἡ καρποφορία Αὐτοῦ.

Ταύτην τὴν καρποφορίαν ἀσυγχύτως νοοῦμεν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον εἶναι ἡ Δωρεά τοῦ Θεοῦ

Πατρός πρὸς τούς εὐσεβῶς μετανοούντας, καί τό ὁποῖον διέλαμψεν ἐκ τῆς Ἀναστάσεως λαμπρύνων τὰ πνεύματα καί τὰς καρδίας τῶν πιστῶν ἕως τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν.

Ταύτην τὴν πανίερρον ἑορτὴν ἐορτάζοντες, ὡς κραυγάζωμεν ὅλοι μαζί: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, καί εἶθε ἡ χάρις τῆς Ἀναστάσεως, ὡς λάβαρον ἐπινίκιον εἰς μέτρα βαθυτάτης εὐσεβείας, εὖρῃ τὰς ψυχὰς μας ἠνωμένας ἐν Ὁρθοδόξῳ Πνεύματι Ἁγίῳ, εἰς τὰς ἀγκάλας καί εἰς τούς κόλπους τῆς Μίας Ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μακράν πάσης πλάνης καί κακοδοξίας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐπερίσσειον ὁ ταλαίπωρος καί ἐσχατος Αἰὼν μας.

Μετὰ Πασχαλίων Ἑορτίων Εὐχῶν
Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Πειραιῶς
καί Σαλαμίνος 18-4/1-5-1994

Ο ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΕΥΧΑΙ

Εὐχομαι ἐγκαρδίως εἰς τό πλήρωμα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φθιώτιδος καί Θαυμακοῦ, καθὼς ἐπίσης καί εἰς ὅλην τὴν παγκοσμίως ὁμήγυριν τῶν Γ.Ο.Χ. ὅπως ὁ Ἀναστάς Κύριος, καταυγάσει τὰς διανοίας μας καί μᾶς ἐνισχύῃ εἰς τὴν ἐπώδυνον τριβὴν τὴν ὁποίαν διατρέχομεν.

Ο ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ & ΘΑΥΜΑΚΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Θερμὰς Πασχαλίους εὐχὰς, εἰς τό πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας, Εὐρίπου καί Εὐβοίας, μέ τὴν νικητήριον ἱαχὴν ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, καί ὅπως τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως ἐνισχύῃ τοὺς Γ.Ο.Χ. πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων τὰ ὁποῖα τοὺς ἔχει ἀναθέσει ἡ χειμαζομένη Ἐκκλησία μας.

Ο ΕΥΡΙΠΟΥ & ΕΥΒΟΙΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ἐπανηγύρισε αὐτό τό ὑψιστον γεγονός πού καταγράφεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ, τὴν θείαν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅλοι μας μικροί καί μεγάλοι ἀναμένομεν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου διότι εἶναι τό πρωταρχικόν σημεῖον τῆς ὑπάρξεως τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν τῇ Γῇ. Χωρὶς Ἀνάστασιν τοῦ θεανθρώπου «κατακερματίζεται» ὅλη ἡ ἐννοια τῆς ὑπάρξεως τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου καί ἀναδημιουργίας αὐτοῦ. Ὅλη ἡ Παλαιὰ Διαθήκη συμποσοῦται εἰς τὴν θείαν προσωπικότητα τοῦ Κυρίου καί τῆς Ἀναστάσεώς Του, ἣ κάλλιον εἰπεῖν ὁλόκληρος ἡ Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι προοίμιον τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Κυρίου καί τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ. Οἱ θεοὶ ὕμνογράφοι, τοῦ καλὰ μου, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καί τοῦ ἀδελφοῦ του Κοσμᾶ ἐμπλουτίζουν διὰ τῶν θείων Κανόνων τῶν, «αὐτό» τό συνειδητὰ ὑπαρκτὸν ὑψιστον γεγονός. Θά θελήσωμεν προκατιόντες νά ἀναφέρωμεν μερικὰ τροπάρια αὐτῶν τῶν ἁγίων Κανόνων διὰ νά βοηθήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας μας, νά κατανοήσουν, τί ἐστὶν Ἀνάστασις. Αἱ ἐνδεκα «ὁλόσωμοι ἐμφανίσεις» τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς μαθητάς Του, τὴν ἁγίαν Θεοτόκον καί λοιποὺς χριστιανούς εἶναι τεκμήριον ἀπαρασάλευτον· διότι χωρὶς Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὅλα «πίπτουν» εἰς τό κενόν. Αὕτῃ ἡ ἁγία Ἀνάστασις ἐνεψύχωσε τοὺς δειλιώντας μαθητάς, καί, ἐκτός ἀπὸ τὴν «ἀγραμματοσύνην» τῶν καί τὸν κτηθέντα φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἔλαβον θάρρος ἀπὸ τὸν Ἀναστάντα, τὸν Ὅποιον ἐβλεπαν ἐπὶ τσσαράκοντα ἡμέρας λέγοντος πρὸς αὐτοὺς ὅπως μαθητεύσουσι ὅλα τὰ Ἔθνη βαπτίζοντες τοὺς νέους ὁπαδοὺς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγ. Πνεύματος. (Ματθ. κη' 19-20):

«Πορευθέντες μαθητεύσαντε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα τὰ ἐντειλὰμην ὑμῖν καί ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἵωνος. Ἀμήν».

Εὕρισκόμενοι ἡμεῖς μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μέ «σημαντικούς ἐνιαυτούς» εἰς τοὺς χριστιανικούς ὧμους μας καί προσεδρεύοντες ἐν τῷ Ἀναλογίῳ, ἔχομεν ὅλην τὴν πείραν νά εἰπῶμεν «στενωπείᾳ τῇ φωνῇ» καί νά ἀνακράξωμεν «Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θανάτον πατήσας». Ἡ ἐννοια τοῦ θανάτου, αὐτομάτως χάνει τὴν ὑπαρξίν της, καί ἡμεῖς, πάντοτε λαμπροφόροι καί πνευματοφόροι, (ζῶμεν ἐν Ἀναστάντι Κυρίῳ) καί ἀγωνιζόμεθα, τηροῦντες τὸν Νόμον Του, νά ἐπιβιώσωμεν ἐν τῇ Γῇ χαίροντες καί ἄδοντες καί ἀναμένοντες τὸν

θεῖον ὑψιστον «Σαββατισμόν» καί ὁδεύομεν ἀγαλομένῳ ποδί, πρὸς τὴν αἰωνιότητα. Κατηργήθησαν ὅλα τὰ ὀχυρά τοῦ θανάτου ὁ δὲ κενὸς τάφος «προαναγγέλει» τὴν μέλλουσαν βιοτὴν μας, ὅτι ἀκριβῶς ὁ Κύριος ἐνέκρωσε τὸν θάνατον, καί ἤγειρε ἐκ νεκρῶν ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ὅπως βλέπει ὁ ἀγαπητὸς ἀναγνώστης εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως ὁ Κύριος ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὸν Ἄδην ὄχι μόνο τὸν Ἀδὰμ καί τὴν Εὐὰ ἀλλὰ ὅλους τοὺς δικαίους οἱ ὅποιοι ἐπίστευσαν εἰς Αὐτόν ἐν τῇ τριημέρῳ καθόδῳ Αὐτοῦ ἐν τῷ Ἄδῃ. Καί ἡμεῖς λοιπὸν μέ χαρὰν ἀνείπωτον «βλέπομεν» τὸν Κύριον Ἀναστάντα πλησίον μας.

Ἐπειδὴ ὁμως τὴν Κυριακὴν θά ἐορτάσωμεν καί τὴν ψιλάφησιν τοῦ ἀπιστοῦντος Θωμᾶ θά ἠθέλαμε νά ἀναγράψωμεν καί δι' αὐτό τό συντριπτικόν γεγονός διότι ἐμᾶς μᾶς τοποθετεῖ εἰς τὸν μακαρισμόν «μακάριοι οἱ μὴ εἰδόντες καί πιστεύσαντες». Ἡ ψιλάφησις αὕτη ἔχει ἐν ἑαυτῇ τοιαύτην δυναμικὴν ὑπαρξιακὴν ὄντοτητα οὕτως ὥστε καί οἱ ἀμφιβάλλοντες καί ἐλαφρῶς πιστεύοντες ὑφίστανται συγκλονισμόν. Ὁ Κύριος τοῦ λέγει: «φέρε τό δάκτυλό σου καί ἅψε τὴν χαίνουσαν πληγὴν μου ὅτι φάντασμα δέν ἔχει σάρκα καί ὀστέα ὡς ἐμέ θεωροῦντα ἔχοντα».

Ὡς εἶπα ἀνωτέρω θά καταγράψωμεν τρία τροπάρια τῆς Ἀναστάσεως τὰ ὁποῖα πολλοὶ ἐξ ἡμῶν δέν τὰ ἀκοῦμε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διότι μέ τό Χριστός Ἀνέστη δέν συνεχίζομεν τὴν ἀναστάσιμον λειτουργίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ δρομέως ἀγόμεθα εἰς τὰς οἰκίας μας διὰ νά ἀπολαύσωμεν τὴν Πασχάλιον τράπεζαν.

«Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν Λαοὶ Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καί ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστός ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας».

Ὀὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφρανέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιέσθω, ἐορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καί ἀόρατος· Χριστός γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος·

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφ' αἵματος πηγῆς, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα».

Ἄς παρακαλέσωμεν λοιπὸν τὸν Ἀναστάντα Κύριον νά καταυγάσῃ τὴν ζωὴν μας μέ τό φῶς πού διαχέεται ἀπὸ τὸν κενόν τάφον καί νά παρακαλέσωμεν Αὐτόν νά μᾶς δίδει τὴν δύναμιν ὡς «ποιηταί» τοῦ Λόγου νά εἰσεέλθωμεν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου μας.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΠΡΟΣ: Τόν Ἱερὸν Κλήρον καὶ τὸ
εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

«Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν, λαοί»,
«Νύν πάντα πεπλήρωται φωτός» ψάλλει ἡ Μήτηρ
ἡμῶν Ἐκκλησία, τοῦτο τὸ μέγα γεγονός τῆς Ἀνα-
στάσεως τοῦ Κυρίου καταγγέλουσα εἰς τὰ πέρατα
τῆς γῆς, λαμπροφορούσα δὲ καὶ χαίρουσα, συγκα-
λεῖ τὰ πιστὰ αὐτῆς τέκνα, εἰς ἑορτὴν εὐφρόσυνον
καὶ πανήγυριν πνευματικὴν. Καὶ ἀναγγέλει καὶ προ-
τρέπει καὶ νουθετεῖ, ὅπως ὡς τέκνα αὐτῆς
λαμπρυνθῶμεν διὰ τῆς κατὰ Θεὸν ἀγάπης,
λαμπρυνθῶμεν διὰ τῆς πίστεως, λαμπρυνθῶμεν
διὰ τῆς εὐσεβείας, τῆς πραότητος, τῆς μακροθυ-
μίας καὶ τῆς πλειάδος τῶν ἀρετῶν, οὕτω δὲ πεπλη-
ρωμένοι ἐκ τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως «προσέλ-
θωμεν λαμπαδηφόροι τῷ προιόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ
μνήματος καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις
τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριο.

Καὶ πράγματι σωτήριο Πάσχα τοῦτο τὸ Ἅγιον
γένεον διὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος, δεδομένου ὅτι «ἐκ
γάρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν», τὴν λύτρωσιν
παρεχόμενος ἐκ τῆς πηγῆς, τῆς ἀφθαρσίας καὶ

ἀθανασίας ἅμα, τῆς ἐκ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τοῦ
Παναγίου Τάφου καὶ τῆς ζωηφόρου Ἀναστάσεως
τοῦ Σωτῆρος καὶ λυτρωτοῦ, ἀναβλυζούσης, ἐκ τῆς
ὁποίας καὶ ἀντλεῖ τὸ γένος ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων τὰ
σωτήρια νάματα.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά

Πνευματικὴ ἀγαλλίασις κατέχει τὸ εὐσεβὲς πλη-
ρωμα τῆς Ἐκκλησίας, τοῦτο τὸ μέγα μήνυμα τῆς Ἀ-
ναστάσεως τοῦ Κυρίου πληροφορούμενον, ὡς εἰ-
ρήνης κροταλισμόν, ὡς ἐπίτευγμα θείας μακροθυ-
μίας, ὡς τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους,
βεβαίωσις ἀληθείας καὶ πραγματικῆς.

Τοῦτο τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου,
τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά ἐπεύχομαι πατρικῶς ὅπως
καταυγάσῃ τὰς διανοίας ὑμῶν, ἡ πνευματικὴ εὐ-
φροσύνη καὶ ἀγαλλίασις πλημμυρίσῃ τὰς καρδίας
ὑμῶν, τὰ χεῖλη δὲ ὑμῶν κινήθωσιν εὐγνωμόνως εἰς
νικητήριον ἱαχὴν - σάλπισμα, «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»
καὶ ἀντίλαλος δὲ ταύτης, «ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ»
καταλάβῃ ὅπασαν τὴν οἰκουμένην.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν
Ο ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΙΔΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας
τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Σήμερα, κατὰ τὴν Ε΄ Κυριακὴ τοῦ Πεντηκοστα-
ρίου, σύσσωμη ἡ Ὁρθοδοξία κάνει μνεῖα τοῦ μεγάλου
καὶ ἐξούσιου καὶ ὑπερφυσικοῦ θαύματος τοῦ
θεανθρώπου: τῆς θεραπείας τοῦ «ἐκ γενετῆς»
Τυφλοῦ. Ἡ ὅλη παρουσία τοῦ Κυρίου πού εἶναι
παρουσία τοῦ φωτός, ξεδιπλώνεται γενναιοδωρῶς
στόν Τυφλό, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἔζησε τὸ
πρόβλημα αὐτό, πίστεψε στὸ Θεὸ σὲ ἀντίθεση μέ
τόν παραλογισμό τῶν φθονερῶν Φαρισαίων. Διότι
ἡ βιωματικὴ ἐμπειρία εἶναι ἀναγκαῖος ὁρος γιὰ τὴν
μεστή δημιουργικότητα. Ὡστόσο, ἡ συμβιβαστι-
κότητα καὶ ἡ προσαρμοστικότητα πού παρατηρεῖ-
ται προκαλεῖ βαθυτάτη ἀνησυχία, σχετικὰ μέ τὸν
ἠθικὸ προσανατολισμὸ τῆς κοινωνίας μας, περισ-
σότερο ὅμως ἢ ἔλλειψη κάθε ἀντίδρασις ἀπέναντι

στὴ κοινωνικὴ ἀδικία. Γιὰ νὰ μὴν ἀπομείνει λοιπόν
μόνο ἡ ἠθικολογία καὶ τὰ κηρύγματα γιὰ τὸ ὑψηλὸ
φρόνημα πού πρέπει νὰ διακατέχει τὸ εἶναι μας, εἶ-
ναι ἀναγκαῖα ἡ ἐνεργοποίησή μας, πρὸς ἀντίδραση
σὲ κάθε προσπάθεια ἀδρανοποιήσεως.

Τὸ Γενικὸ Ταμεῖο τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλά-
δος, καλεῖ ὅλους νὰ συντρέξουν μέ τὴ χρηματικὴ
τους παροχὴ στοὺς ἀδελφούς μας Τυφλοὺς, προ-
κειμένου νὰ ἐπιτελεστεῖ τὸ ὕψιστο καθήκον.

Πόσο συντελεῖ ἡ εὐημερία, ἡ ἐπάρκεια δηλαδὴ
τῶν ὑλικῶν μέσων τῆς ζωῆς, στὸ ἀνέβασμα τοῦ
ἥθους τοῦ ἀνθρώπου, τονίζουν σύγχρονοι λόγιοι
τῆς ἐποχῆς. Ἀρετές ὅπως ἡ ἀγάπη τῆς ἐλευθερίας
ἀπὸ τὰ πάθη, ἡ αὐτοκυριαρχία, ἡ ἀξιοπρέπεια, δὲν
μποροῦν νὰ ριζώσουν σὲ ἑδαφος ψυχικὸ, πού τὸ
ἔχουν ἀποψιλώσει ὀδυνηρές ὑλικές στερήσεις. Ἡ
ἀνάγκη καὶ ἡ στέρηση ὁδηγοῦν στὸν κάθε εἶδους
συμβιβασμό. Ἐπειδὴ ἐκεῖνο πού ἀπομένει ἀπὸ τὸ

ήθος είναι αυτό που δοκιμάζεται στην πράξη, μπροστά στην κοινωνική άφασία, ή συλλογική χρηματική βοήθεια όλων προς αυτή την κατεύθυνση, θά προσπαθήσει νά διαγνώσει την ανάγκη των αδελφών μας Τυφλών, μέ την ειλικρινή θεραπευτική προθυμία μας.

Ἀπέναντι στό πληθος καί τήν ἔνταση τῶν καθημερινῶν ἐρεθισμῶν, ἰδιαίτερα τῶν μεγαλουπόλεων στή συμπεριφορά τοῦ ἀνθρώπου, σά κέντρο ἄμυνας παρατηρεῖται ἡ ἀδιαφορία, ἡ ἐσωστρέφεια καί ἡ φιλαυτία, πού εἶναι μιά σαφές αἴσθηση, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπό τά ἀστικά μας βιώματα. Ἐτσι ὅλο καί περισσότερο στό σύγχρονο κόσμο, ἐπικρατεῖ μιά πολυπράγμων ἀκίνησία, ὅπου πολλά λαμβάνουν χώρα ἀλλά ἐλάχιστα συντελοῦνται. Γιά μιά φιλία, ἀνθρωπιά καί προσέγγιση, ἡ σημερινή μας συνειδητοποίηση καί συσπείρωση, ἴσως νά εἶναι κάποια

λύση, κάποια ἐλπίδα.

Μιά τέτοια λειτουργική σχέση ὑπαινίσσεται τό Γενικό Ταμεῖο Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, στό ὁποῖο θά κατατεθεῖ τό ποσό πού θά συγκεντρωθεῖ πρὸς βοήθεια τῶν πασχόντων ἀδελφῶν μας. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ὑπάρχει εὐκολη ἀντιμεταχώριση εὐθυνῶν, τό Γενικό Ταμεῖο, ὡς γνωστό ἔχει μεταμορφώσει τή Κυριακή τοῦ Τυφλοῦ σέ ἓνα δυναμικό θεσμό, ὁ ὁποῖος στέκεται βοηθός στό σημαντικό πρόβλημα τῶν ἀδελφῶν μας αὐτῶν στή σύγχρονη κοινωνία, καί γίνεται πόλος παραγωγῆς συλλογικῆς ἀγάπης στόν συνάνθρωπο.

Μέ πολλές εὐχαριστίες καί πατρικές εὐχές.

ΔΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ Ο ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

Ἐντρυφῶν κατά τήν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα γύρω ἀπό Πασχαλίους λόγους διασήμων ρητόρων, καί τοῦ Πατμίου Μακαρίου ἐθεώρησα σκόπιμον νά συλλέξω μερικά ἀποσπάσματα αὐτῶν τά ὁποῖα δίδουν τό μέγεθος τῆς μεγάλης πνευματικότητος των καθὼς ἐπίσης καί τοῦ ρητορικοῦ των λόγου. Παρεκάλεσα δέ τήν Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας ὅπως τά δημοσιεύσῃ διότι οἱ ἀναγνώσται θά ὠφεληθοῦν ἀρκούντως ἀπό τήν ἀνάγνωσίν των.

Ο ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

Χριστός ἀνέστη! Καί μέ τήν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἀνέστη καί ἡ νεκρωμένη φύσις ἐκ τοῦ χειμερινοῦ ληθάργου. Χριστός ἀνέστη! Καί μέ τήν ἀφύπνισιν τῆς φύσεως διανοίγονται ὡς ἡδύπνοοι κάλυκες αἱ καρδίαι τῶν εὐσεβῶν πρὸς εἰσδοχὴν οὐρανίου χαρᾶς. Χριστός ἀνέστη! Καί θούρια ἄσματα θριάμβων ἀκούονται εἰς τοὺς οὐρανούς καί ἀνορθοῦνται παραλελυμένα γόνατα ἐπὶ γῆς καί ὁ Ἄδης γυμνοῦται καί ὁ Σατάν τιτρώσκεται κατὰ τήν κεφαλὴν καί τό σκότος φυγαδεύεται, ἐπιφανέντος τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός.

Χριστός ἀνέστη! Τί ἀληθέστερον τούτου; Ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ θά εἶναι εἰς αἰῶνας ἡ πυρίνη στήλη ἡ ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωὴν πᾶσαν κοινωνίαν καθοδηγοῦσα. Ἡ θεία Πρόνοια ηὐδόκησεν, ἵνα διὰ μαρτυρίων πλειστῶν ἐνισχύσῃ τήν πίστιν μας εἰς τό μέγα τοῦτο θαῦμα. Καί διὰ νά μὴ ἀπομείνῃ οὐδ' ὁ ἐλάχιστος ἐνδοιασμός, ἐπέτρεπεν ἵνα ὁ Ἀναστάς ἐμφανισθῇ ὄχι ἅπαξ ἡ δὲ, ἀλλ' ἐνδεκάκις πρὸ τῶν μαθητῶν Του καί συνδιαλεχθῇ μετ' αὐτῶν «δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος» καί ψηλαφηθῇ μάλιστα. Καί ταῦτα διὰ τίνα λόγους; ἵνα, καθὼς ἐξήγει ὁ Χρυσορρήμων, «ἡ ἐκείνων ἀμφιβολία καταστῇ πάντων τῶν πιστῶν θεραπεία» καί ὁ τοῦ Θεοῦ δάκτυλος γέννηται εὐσεβείας κάλαμος, ἀνατρέπων τὰ αἰρετικά δίκτυα καί οὕτω στηριχθῶμεν ἡμεῖς βακτηρίαν ἔχοντες τὰς ἐρεῦνας ἐκείνων. Χαρμόσυνον ἐμφάνισιν τοιαύτην διηγεῖται τό σημερινόν Εὐαγγέλιον, εἰς τό φρέαρ τοῦ ὁποῖου καταβιβάζω τό ἀντλημα,

καί τόν Θεοῦ, τόν ἥρωα τῆς ἡμέρας, ποιῶ ἀντικείμενον τῆς διδαχῆς μου. Οἷα ὑπῆρξεν ἡ δυσπιστία τοῦ Θεοῦ καί πῶς εἰς πίστιν μετετρέπη, ἰδού τί κυρίως θά συμελετήσω μαζί σας.

Ἦτο ἑσπέρα τῆς διὰ τόν Χριστιανισμόν ἀληθμονήτου ἐκείνης ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Κύριος, πατήσας τόν θάνατον, ἐπεράτωσε τό μέγα ἔργον τῆς ἠθικῆς ἀναδημιουργίας καί οἱ μαθηταί, περίφοβοι μή ἡ μήνις τῶν μηδέν κατὰ τοῦ Διδασκάλου ἰσχυράντων Ἰουδαίων ἐκσπάσῃ κατ' αὐτῶν, εἰς τό ὑπερῶν συνηγμένοι, ἐξήτουν νά εὗρουν ἐνίσχυσιν ἐν τῇ μετ' ἀλλήλων συντροφίᾳ καί τῇ διηγῇ τῶν χαρμοσύνων γεγονότων τῆς ἡμέρας, εἰς τὰ ὁποῖα ἤδη τινές ἐξ αὐτῶν ἐμυθήσαν. Αἰφνης ἡ γνωστή μορφή τοῦ Σωτῆρος ἐπιφαίνεται, χωρίς αἱ κεκλεισμέναι θύραι ν' ἀνοίγουν καί Αὐτός σταθεῖς ἐν μέσῳ αὐτῶν διὰ νά γείνῃ ὁρατός παρ' ὅλων καί δείξῃ εἰς ὅλους ἰσὴν ἀγάπην, τοὺς προσφωνεῖ μέ τό «εἰρήνη ὑμῖν!». Οἱ μαθηταί κατ' ἀρχάς πτοοῦνται, ἐκλαβόντες τόν ἐπιφανέντα ὡς φάντασμα. Ἀλλ' Αὐτός τοῖς δεικνύει τὰς χεῖρας καί τήν πλευράν καί πληροὶ τῇ στήθῃ των ἀνεκπλαλήτου χαρᾶς. Πάλιν ὁ Νεκρυναστής τοῖς εὐχεταί τήν εἰρήνην ἐμφυσῶν δ' εἰς τὰς θῦρας των τό ἅγιον Του Πνεῦμα, ὥστε νέα ἀνθρωπίνῃ δημιουργία ἐπετελεῖτο, ἵνα συναπαρτισθοῦν εἰς σῶμα ἐν, δεκτικόν τῶν δωρεῶν τῆς Πεντηκοστῆς, παρέχει εἰς αὐτοὺς τήν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καί λύειν καί ἐξαφανίζεσθαι.

Ποῦ εἶναι κατὰ τήν εὐσημον ταύτην περίστασιν Θεοῦ ὁ λεγόμενος καί μεθερμηνευόμενος Αἰδύμος; Ἀπουσιάζει. Ὅχι διότι ἡ καρδία του διεσπάσθη ἀπὸ τῶν συντρόφων καί τοῦ Ἀρχηγοῦ· ἀλλὰ διότι ὁ νοῦς του πλέει εἰς πελάγη ἀπογνώσεως καί θέλει ἐν μονώσει νά παλαίσῃ κατὰ τῆς ὁδύνης. Εἶδε πρό δύο ἡμερῶν ἐπὶ τοῦ ἀτιμωτικοῦ ἱκριώματος τόν γλυκύτατον Ραββί. Τόν ἠτένισε μεταξύ δύο κακούργων, ὥχρον εἰς τήν βαφὴν τοῦ θανάτου, μέ μεμαραμμένην τήν κεφαλὴν, μέ ἐσβεσμένους τοὺς λαμπτήρας τῶν ὀφθαλμῶν, μέ χαίνουσιν τήν λογχευθεῖσαν πλευράν, μέ αἰμοσταζόντα τὰ ἀπὸ τῶν ἤλων τραύματα καί ἡ θέα αὐτῆ τοῦ παρέλυσεν τὰς ψυχικὰς δυνάμεις. Τετέλεστο! Αἱ ἐλπίδες του ἐγιναν θρύμματα. Ν' ἀναβλαστήσῃ ἀρα γε καί πάλιν ἡ ζωὴ ἀπὸ τό λύθρον τοῦτο; Νά κινηθῇ καί αὐθὺς εἰς λαλίαν τό κατάξηρον στόμα; Νά διαγράψουν ἐκ νέου τὰ ἀποπετρωμένα δάκτυλα;

Συνέχεια στήν σελ. 10

Ι Σ Ο Λ Ο Γ Ι Σ Μ Ο Σ
ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ
"ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ"
31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1993

Ε Ν Ε Ρ Γ Η Τ Ι Κ Ο Ν	Π Α Θ Η Τ Ι Κ Ο Ν
<u>Α.ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΝ</u>	<u>Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν</u>
α.Ταμείον	Κεφάλαιον
β.Μετοχή άνακαίν. Ί.Ναών (ΑΓ.ΦΙΛΩΘΕΗ)	25.601.135
<u>Β.ΠΛΑΓΙΟΝ</u>	
α.Ακίνητα	19.206.565
β.Έπιπλα - Έκκλ.Εΐδη	1.095.423
γ.Μηχαναί Γραφείου	543.140
δ.Βιβλιοπωλείον - Έντυπα & Βιβλιοθήκη	73.675
<u>Γ.ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ</u>	
α.Όσειλαί Ίερών Ναών (ύπόλοιπα)	615.535
β.Προσωρ.Δάνεια Ίερωμένων	450.000
γ.Κηροπήσια	365.724
δ.Τριανταφύλλου (Θεσ/νίκη)	68.736
ε.Νικήτας Αναγνωστήουλος	150.000
<u>Δ.ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ</u>	
α.Κηρός	1.560.400
β.Απόκρηρον	153.600
δ.Ημερολόγια	362.774
	27.379.539
	27.379.539

ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

α.Έγγυήσεις

β.Συνδρομαί Άγώνος

ΠΑΕΟΝΑΣΜΑ

861.604

Α Ν Α Λ Υ Σ Ι Σ Μ Ε Ρ Ι Δ Ο Σ
Α Π Ο Τ Ε Λ Ε Σ Μ Α Τ Ω Ν Χ Ρ Η Σ Ε Ω Σ
31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1993

Χ Ρ Ε Ω Σ Ι Σ	Π Ι Σ Τ Ω Σ Ι Σ
1. Δαπάναι Λειτουργίας 'Ιερών Ναών	Μικτά Έσοδα Παρούσης Χρήσεως και
2. Μισθός Υπαλλήλου	Άλλας Προσόδους και Κηροπλήρεις
3. Έργοδοτικά Εισφρατά - Ι.Κ.Α	Δ ι σ κ ο φ ο ρ ί α ι
4. Ασφάλεια 'Ιερών Ναών	Έ ν ο λ ί κ ι α
5. Καίσαρείας 8 - Αμπελόκηποι	
6. Φόρος Μισθωτών Υπηρεσιών -Φ.Μ.Υ	
7. Περιοδικόν "Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ"	
8. Κοινόχρηστα Γραφείων	
9. Θεοφάνεια- Έορτή Όρθοδοξίας κ.ά.	
10. Πάνια Βοηθήματα	
11. Γενικά Έξοδα Λειτουργ. Γραφείων	
12. Πάνια Όδοιπορικά Υπαλλήλου	
13. Τροφεία άπόρων φοιτητών	
14. Ηλεκτροφυτιμός -Δ.Ε.Η	
15. Τηλεφωνικά -Ο.Τ.Ε	
16. Αναλώσιμα (Γραφ/νή-Φωτοτυπικά)	
17. Έξοδα Κηροδοσίας	
18. Βοηθήματα άναξιοπαθούντων	
19. Π Λ Ε Ο Ν Α Σ Μ Α	
	15.875.600
	15.875.600

Ο Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Σ Ο Γ Ε Ν Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ Ο Τ Α Μ Ι Α Σ Ο Δ Ι Α Χ Ε Ι Ρ Ι Σ Τ Η Σ Ο Ο Ι Κ Ο Ν Ο Μ Ι Κ Ο Σ Σ Υ Μ Β Ο Υ Λ Ο Σ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ & ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟ- ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΙΟΥ ΚΟΝ/ΝΟΣ ΚΑΤΣΑΡΩΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

ΣΑΛΑΝΤΙΝΟΣ Κ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ ΝΙΚΗΣ Κ. ΕΥΘΥΜΙΟΣ Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ἀδύνατον, ἀδύνατον! Οἱ συμμαθηταὶ συναντοῦν μετ' ὀλίγων τὸν Θωμᾶν καὶ τῷ ἀνακοινοῦν μετ' ὑπερεκχειλίζουσιν χαρὰν, ὅτι εἶδον, πραγματικῶς εἶδον τὸν Δεσπότην: «ἐωράκαμεν τὸν Κύριον»· ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐννοεῖ ν' ἀποσπᾷ τὸν νοῦν ἀπὸ τὴν μαύρην σκηνογραφίαν, τὴν τοιχοκολλημένην ἐμπρὸς εἰς τὸ φανταστικόν του. Διότι ὁ Θωμᾶς εἶναι χαρακτήρ ἰδιόρρυθμος. Δὲν εἶναι βέβαια Ἰουδαῖς, διὰ νὰ ἀρνηθῇ τὸν Διδάσκαλον· ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ εὐέξαπτος Πέτρος, εἰς τὴν στιγμὴν ἀνάπτων καὶ σβύνων. Ὁ Θωμᾶς βαδίζει βραδέως καὶ δὲν ἰδεολογεῖ. Ζητεῖ θετικιστικὰς ἀποδείξεις, διὰ νὰ συγκατανεύσῃ. Ἄλλον κόσμον ἀπὸ τὸν αἰσθητὸν εὐκόλα δὲν ἀντιλαμβάνεται. Περίπλεον δὲ μελαγχολικὸς καὶ ἀπαισιόδοξος ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, βλέπει πάντοτε τὰ πάντα ἀπὸ τὴν μαύρην τῶν ὄψιν. Δὲς προηγουμένως ἔκαμε μνεῖαν τοῦ Θωμᾶ ὁ τέταρτος Εὐαγγελιστὴς· καὶ τὰς δύο δὲ φορές νομίζει τις ὅτι εἰς στεναγμὸς ἐξέφυγεν ἀπὸ τὸν θεοκίνητον κάλαμον. Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ Ἰησοῦς, ἀκούσας τὰ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Λαζάρου, ἀποφασίζει νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ πάλιν, ὅτε ὁ ἄφωνος Θωμᾶς ἐγειρόμενος, «ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' Αὐτοῦ» τ.ε. τοῦ Διδασκάλου μας, θλιβερώς λέγει πρὸς τοὺς συμμαθητάς του, τὴν μαύρην προαίσθησιν συμμιγνύων μετ' ἡμεγαλοψυχίαν. Κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν ὁ Χριστὸς ὁμιλεῖ εἰς τὸν Δεῖπνον τοὺς τελευταίους Του λόγους: «Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω - λέγει μεταξὺ ἄλλων μετ' ἀναγκαιότερον τρόπον - οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε». Ἄλλ' ὁ πεζοπορὸν Θωμᾶς τὸν τοιοῦτον τρόπον δὲν ἐννοεῖ. Δι' αὐτὸν ἄλλη ὁδὸς δὲν ὑπάρχει, παρὰ ἡ ἐκ χόματος καὶ λίθων ἀποτελουμένη. «Κύριε - μετ' ἀγάπης καὶ εὐλαβείας Τῷ ἀντιτάσσει - οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις» καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;...».

Ἄς ἴδωμεν τίνας ὁρους προβάλλει ὁ θετικιστὴς Θωμᾶς, διὰ ν' ἀποδεχθῇ τὴν Ἀνάστασιν. «Εάν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν Αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἡλῶν (λέγει, καὶ ἐκάστη φράσις του πίπτει ἄκαμπτος ὡς βαρεῖα σφύρα ἐπὶ τὰ ὦτα τῶν ἀκούοντων) καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἡλῶν, καὶ βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν πλευράν Αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω». Ἀλλὰς λέξεσιν, ὁ Θωμᾶς ἀπαιτεῖ ἄμεσα καὶ ὄχι ἔμμεσα πειστήρια. Δὲν τῷ ἀρκεῖ ἡ μαρτυρία τῶν ἄλλων, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ὄχι εἰς καὶ δύο, ἀλλὰ πλείονες τῶν δέκα, ἔστω καὶ ἂν ὁ χαρακτήρ τῶν εἶναι πάσης ὑποψίας ἀνωτέρος, ἔστω καὶ ἂν ἤχησαν εἰς συμπεράσματα κατόπιν εὐσυνειδήτων ἐρευνῶν. Ὁ Θωμᾶς θέλει νὰ ἔλθῃ εἰς προσωπικὴν πρὸς τὸ θαῦμα συνάφειαν, ἐξετάζων αὐτὸ ἐμπειρικῶς μετ' ὅλας, εἰ δυνατόν, τὰς αἰσθήσεις του.

Κ. Καλλινίκου, Ὁμιλία ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει

ΛΟΓΟΣ Εἰς τὴν λαμπροφόρον ἡμέραν τοῦ ἁγίου Πάσχα

Ψαλμ. ριζ'

Αὕτη ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Τίς ἔχει πρόσωπον νὰ τὸ εἰπῇ; τίς ἔχει λόγους νὰ τὸ ἀποδείξῃ; ὅτι δὲν εἶναι διαφορετικὴ ἡ ἡμέρα τῆς νυκτός; δὲν ἔχει τὰ πρωτεῖα; δὲν ὑπερέχει ἀσυγκρίτως; Φθάνει νὰ ἀκούσῃς φῶς καὶ σκότος, εἰκόνα Παραδείσου, καὶ σκιάν τοῦ θανάτου, καὶ παρευθὺς ἐγνώρισες πόσῃ διαφορὰν ἔχει ἡ ἡμέρα ἀπὸ τὴν νύκτα καὶ ἀνίσως ἀπλῶς κάθε ἡμέρα εἶναι διαφορετικὴ συγκρινομένη μετ'

τὸ σκότος τῆς νυκτός, πολλῶ μᾶλλον τούτῃ ἢ λαμπροφόρος ἡμέρα ὑπερβαίνει, καὶ νικᾷ κάθε ἄλλην πανήγυριν. Ἐπειδὴ ἀνίσως ἄλλη χαρμόσυνος ἡμέρα μᾶς φέρνει ἑνὸς μυστηρίου καθ' ὑπόθεσιν χαρὰν, τούτῃ μᾶς εὐαγγελίζεται τὸν μυστηρίων ἀπάντων τὴν τελείωσιν. Ποία ἄλλη ἡμέρα ἔχει νὰ μετρηθῇ μετ' ὅσα μυστήρια τὸ διάστημά της, ὡσάν ἐτούτην; τῆς ὁποίας τὰ χαρμόσυνα ἔργα, εἶναι περισσότερα παρὰ ταῖς στιγμαῖς ὅπου ἔχει; ποία ἄλλη ἡμέρα ἀνέτειλε τόσον πολὺ, τόσον δραστηκὸν φῶς, ὥστε ὅπου νὰ ἔχῃ δύναμιν ὄχι μόνον νὰ χαροποιήσῃ, νὰ φωτίσῃ, νὰ λαμπρύνῃ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, τὰς καρδίας τῶν ζώντων ἀλλ' ἀκόμη, καὶ τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν; ποία ἄλλη ἡμέρα μᾶς ἀνέτειλε τέτοιον χαροποιὸν φῶς, ὥστε ὅπου νὰ φθάσῃ ἔως καὶ εἰς τὰ καταχθόνια τοῦ ἄδου, νὰ διασκεδάσῃ ἐκεῖνο τὸ παχύτατον σκότος ὅπου ἐκυρίαζε μετ' ἑμῶν θλιβεράν νύκτα τὸ πλῆθος ὅλων τῶν προπατόρων μας, ὃ ἡμέρα ὄντως λαμπρά; ἐπειδὴ μᾶς ἀνέτειλε τὴν παντελεῖ ἑρήμωσιν τοῦ ἄδου. Ἡμέρα χαρμόσυνης, ὡσάν ὅπου ὄχι μόνον τῶν ζώντων παύει τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ἀναστεναγμούς, ἀλλὰ μάλιστα τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου νεκρῶν, ποία ἄλλη χαρμόσυνη ἡμέρα, ὡσάν νὰ ἰδῇς τόσας μυριάδας φυλακωμένους, ἐλευθερωμένους; ποία ἄλλη μεγαλειτέρα χαρὰ ὡσάν νὰ ἰδῇς τὴν ἐξολόθρευσιν, τὸν κρεμισμόν, τὸν παντελεῖ ἀφανισμόν τοῦ τυράννου, τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως; ἀγαλλιασώμεθα λοιπὸν καὶ εὐφρανθώμεν εἰς τοιαύτην ἡμέραν. Διότι νῦν, ὅπου ἐμεταβλήθησαν οἱ σταυροὶ εἰς τρόπαια, ἐμεταγύρισαν οἱ ἐπιτάφιοι θρήνοι εἰς χαρμόσυνα ἄσματα. Δὲν στάζουσι πλέον αἷμα τοῦ ἐσταυρωμένου μου Ἰησοῦ αἱ ἄκανθαι, ἀλλὰ τῆς Ἀναστάσεως τὰ εὐωδέστατα ρόδα ἐβλάστησαν. Δὲν εἶναι πλέον σκυθρωπὸν τοῦ πολυμήντου Ἰησοῦ τὸ πρόσωπον μετ' ὡς ἐμπτυσμούς καὶ μάλιστα, ἀλλὰ λαμπρότερον καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν αἰσθητὸν ἥλιον, δὲν κρέμεται πλέον νεκρὸς εἰς τὸν σταυρόν ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου, ἀλλὰ θριαμβεῖ κατὰ τοῦ θανάτου ὁ ἀθάνατος. Μετ' ἡμέραν τὴν τρίτην Ἀνάστασιν, μᾶς προκηρύττει τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὴν ἀνάστασιν. Ἀγαλλιασώμεθα λοιπὸν καὶ εὐφρανθώμεν εἰς τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν. Εἰς τὴν ὄντως λαμπροφόρον ἡμέραν.

Μακαρίου Πατρίου

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ

Εἰς τὸ ἄρθρον τῆς Φωνῆς Ὁρθοδοξίας Νο 860, σελ. 19, «ΤΟ ΧΡΙΣΜΑ» διευκρινίζεται ὅτι εἰς τὴν προτελευταίαν παράγραφον «ὅτι κάνομεν μεγάλο ἀγῶνα διὰ τὴν ἀπόκτησίν του» πρέπει νὰ λεχθῇ τὸ ὁρθόν «διὰ τὴν παραμονὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν ἰδίων μας ἀποθεμάτων».

ΣΙΓΗΣΑΤΩ ΠΑΣΑ ΣΑΡΞ ΒΡΟΤΕΙΑ

Ὡς ἄνθρωπος τοῦ θυσιαστηρίου διακατέχομαι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ τῆς Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας τὸ ἀνωτέρω Χερουβικόν τὸ ὁποῖον λέγεται κατὰ τὸν ἑσπερινόν τῆς Ἀναστάσεως τὴν πρωτὴν τοῦ Σαββάτου μαζί με τὴν ἀκολουθία τοῦ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Τὸ ἀναγράφομεν ὥς ἔχει.

«Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήινον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευνόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, προσέρχεται σφαιγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βράσιν τοῖς πιστοῖς. Προηγουμένοι δὲ τούτου, οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ εξαπτέρυγα Σεραφεῖμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον· Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα».

Ὅλον τὸ ἐκκλησίασμα εἴτε ἐν τῷ ἱερῷ βρίσκεται εἴτε εἰς τὸν κύριον Ναόν διακατέχεται ἀπὸ συγκλονηστικὴν συγκίνησιν διότι ἀκούει τὸν ἱεροψάλτην μετὰ τρέμουσαν φωνὴν ὅτι ἐντός ὀλίγου θὰ ἐξέλθῃ

ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὁ Βασιλεὺς τῶν Βασιλέων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων μετὰ πλήρη δόξαν ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ ὅλας τὰς ἀρχαγγελικὰς δυνάμεις. Ὁ Χριστιανὸς γονυπετῶν ἢ εὐρισκόμενος εἰς θέσιν ἀπτομένην τὸ ἔδαφος ἀναμένει τὴν διέλευσίν Του. Ἄν τύχει δὲ αὐτός ὁ Χριστιανὸς καὶ ζῇ ζωὴν πνευματικὴν κακεθαρμένος σῶματι καὶ πνεύματι καὶ μακρὰν τῆς ὕλης τότε τὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἐκφράζει εἶναι ἀδύνατον νὰ λεχθοῦν. Δάκρυα εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς του κυλοῦν διότι ἡ μηδαμινότης του ὑποδέχεται τὸν βασιλέα τῶν βασιλέων καὶ ζητεῖ ἔλεος ἀπὸ Αὐτόν. Ἐάν εἰς τοὺς ἐγκοσμίους ἀρχοντας ἔστω καὶ βασιλεῖς δίδομεν αἰσθήματα ἀφοσιώσεως καὶ ἀγάπης, πολλῶ μᾶλλον τώρα ὁ Κτίστης τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς βρίσκεται ἐνώπιόν μας καὶ τὸν παρακαλοῦμε ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης καρδίας νὰ μᾶς καταγράψῃ, ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς στὸ θεῖον στρατόπεδο τοῦ Οὐρανοῦ. ΑΜΗΝ.

ΑΡΧΙΜ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

«Μετά δὲ ταῦτα, ἠρώτησε τὸν Πιλάτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὃν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεπεν ὁ Πιλάτος· ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μύγμα σμύρνης καὶ ἄλλης ὡς λίτρας ἑκατόν».

(Ἰωάν. ιθ' 38-39)

Ὡς ἀπόφοιτος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ ὁποῖον πρό τριετίας ἀπεφοίτησα, ὀφείλω καθηκόντως νὰ χαράξω αὐτὴν τὴν ἐλαχίστην ἀναφοράν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, Εὐσχήμονος καὶ Βουλευτοῦ, Νικοδήμου τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ τοῦ Κυρίου στοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον τιμᾶται τὸ ἱερόν παρεκκλήσιον τῆς σχολῆς. Μὲ λόγια λίγα λοιπόν, πλὴν ὅμως εὐστοχα, ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες τῆς «Φ.Ο.», ὁ ἀριστος χειριστὴς τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου, ὁ ὑψηπέτης ἀετός τῆς Θεολογίας, ὁ Εὐαγγελιστὴς τῆς ἀγάπης Ἰωάννης μᾶς μεταφέρει νοερά στὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ἡσυχίας ἐκείνης νύκτας, νύκτας κατὰ τὴν ὁποίαν δύο ἄνθρωποι Εὐσχήμονες, δύο ἄνθρωποι ἀνεπίληπτοι καὶ νομοταγεῖς, κατέχοντες Βουλευτικὰς θέσεις, θέσεις κλειδιά μέσα στὸ Ρωμαϊκοῦ

μενο Ἰουδαϊκὸ περιβάλλον, ἦλθαν διὰ νὰ ἐπιτελέσουν σκοπὸν πανίερρον. Ἦλθαν νὰ ἐνταφιάσουν τὸ Ἄχραντο Σῶμα τὸ ὑπομείναντος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη, τὸν Ζωοποιὸν Σταυρόν, καὶ τὴν ἐκούσιον Ταφὴν.

Εἶναι δὲ ἄξιον προσοχῆς τὸ γεγονὸς τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἱερός Εὐαγγελιστὴς δὲν ἀναφέρεται γενικά στοὺς δύο ἄνδρες τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν Νικόδημο, ἀλλὰ ἐνῶ παρουσιάζει τὸν Ἰωσήφ νὰ ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου ζητῶντας τὸ Σῶμα τοῦ Τετιμημένου συμπληρῶναι ἀναφερόμενος εἰδικά στὸν Νικόδημο ὅτι «ἦλθε καὶ ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον» (Ἰωάν. ιθ' 39). Καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν φράση δόθηκε ἡ προσωνυμία τοῦ «νυκτερινοῦ μαθητοῦ» στὸν Νικόδημο.

Θά μπορούσαμε αδελφοί μου, μέσα από αυτήν την νυκτερινήν επίσκεψιν του Νικοδήμου νά κάνουμε σκέψεις, σκέψεις πολλές καί ωφέλιμες, καθώς καί κάποιο παραλληλισμό ἢ καλύτερα συσχετισμό μέ τήν πνευματικήν ζωήν τῶν συγχρόνων μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς εὐρισκομένων χριστιανῶν, γιατί ἄς τό παραδεχθούμε, χριστιανός χωρίς πνεῦμα μαθητείας παύει πλέον νά εἶναι χριστιανός.

Ὁ Νικόδημος, φοβούμενος ἀφ' ἐνός μὲν τίς δυσάρεστες ἐπιπτώσεις πού θά ἔφερε ἡ ἀποκάλυψη τῆς ταυτότητός του γιά τό ἀξίωμά του ὡς μαθητοῦ τοῦ Χριστοῦ, ἀφ' ἐτέρου δέ φοβούμενος τήν ἀπώλειαν τῆς ἰδίας του τῆς ζωῆς παραμένει μαθητής τῆς νυκτός. Εἶναι γι' αὐτούς, τοὺς ἰδίους λόγους πού καί οἱ δώδεκα μαθητές τοῦ στενοῦ περιβάλλοντος τοῦ Ἰησοῦ κυρίως κατὰ τήν στιγμήν τῆς συλλήψεως καί μετὰ τήν σύλληψη ἐγκαταλείπουν τόν Χριστό μέ ἀποκορύφωμα τήν τριπλή ἀρνηση τοῦ Πέτρου.

Δέν εἶναι μικρή ἡ ὑπόθεσις νά κατέχη κάποιος τό Βουλευτικό ἀξίωμα, στά χρόνια τῆς μεγάλης ἀκμῆς τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Αὐτό συνεπάγεται πλοῦτη, δόξες, τιμές, ἀλλά συνεπάγεται καί εὐθύνες ἀπέναντι στόν αὐτοκράτορα, ἐάν ἀναλογισθοῦμε καί τήν στάση τοῦ Πιλάτου ὅταν τόν ἀπέλυσαν οἱ θεοκτόνοι Ἰουδαῖοι ὅτι θά τόν ἀναφέρουν στόν αὐτοκράτορα. Αὐτό ἀναλογίζεται καί ὁ Νικόδημος καί γι' αὐτό μένει «νυκτερινός μαθητής». «Νυκτερινός μαθητής διά τόν φόβον τῶν Ἰουδαίων» ἀλλά καί «διά τόν φόβον τῆς Ρωμαϊκῆς ἐξουσίας» ἡ ὁποία εἶναι ἐτοιμη νά πατάξῃ κάθε τάση ἐπανάστασις ἢ ἔστω καί παραμικρῆς ἀντίδρασις. Καί βεβαίως ὁ χριστιανισμός θεωρεῖται ἐπαναστατικό στοιχεῖο μέσα στήν ἡθικά παραπαίουσα καί ψυχορραγούσα αὐτοκρατορία. Γι' αὐτό καί ἀργότερα θά κηρυχθῇ ὑπό διωγμόν ὡς «παράνομη ἑταιρεία». Ἀνθρωπίνως καί δικαίως λοιπόν ὁ Νικόδημος φοβάται καί παραμένει μαζί μέ τόν Ἰωσήφ κεκρυμμένος.

Τό ἄχραντό ὅμως Σῶμα τοῦ ἐκουσίως καί καρτερικῶς ὑπομείναντος τά φρικτά πάθη θεανθρώπου Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀγαπητοί ἀναγνώστες μου, πού δέχτηκε τό πολῦτιμό μῦρο ἀπὸ τά χέρια μιᾶς περιφρονημένης καί ἀμαρτωλῆς γυναίκας, δέχεται αὐτή τήν φορά τίς περιποιήσεις ἐνός φοβισμένου ἀνθρώπου, τοῦ Νικοδήμου. «Ἐφερε μίγμα σμύρνης καί ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν». (Ἰωάν. ιθ' 39). Οὐδέποτε ἐπισκέφθηκε τόν Διδάσκαλο, ὑπό τό φῶς τῆς ἡμέρας ἔνεκα τοῦ φόβου. Ἀλλά καί δέν τόν ἀπαρνήθηκε, ἔρχεται λοιπόν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός μέ τά πολυτίμιτα ἀρώματα.

Καί στίς μέρες μας ἀδελφοί μου, ὑπάρχουν ἀπείροι μαθητές τῆς νυκτός. Μαθητές εἴμαστε ὅλοι ἐμεῖς πού ἀναδειχθήκαμε χριστιανοί διά τοῦ ἱεροῦ Βαπτίσματος. Πολλοί ὅμως ἀπό ἐμᾶς παραμένουμε μαθηταί τῆς νυκτός. Νύκτα εἶναι ἡ ἀγνοιά μας γιά πολλά πράγματα πού ἐπιτελοῦνται στόν χώρο τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ καί κατανοοῦν γιά μᾶς μία τυπολατρεία, γεμάτη ἀπό λαϊκές δυσειδαιμονίες. Νύκτα εἶναι ὁ δυσταγμός καί ἡ ντροπή μας νά ὁμολογήσουμε τήν χριστιανική μας ἰδιότητα «ὑπό τό φῶς τῆς ἡμέρας» δηλ. δημοσίως, μπροστά στούς κατ' ὄνομα χριστιανούς. Καί αὐτό εἶναι γεγονός λιπηρόν, ὅταν χριστιανοί καί μάλιστα Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι δέν ὁμολογοῦν αὐτό πού εἶναι, προφασιζόμενοι ὅτιθεν τήν ὑπαρξιν πολλῶν ἰδιοτελῶν ψευδοπαλαιομερολογητικῶν παρατάξεων ἀποκομένων ἀπὸ τό ὑγιές Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Νύκτα εἶναι ἡ δειλία μας πού δείχνουμε ὅταν δέν κάνουμε δημοσίως τό σημεῖο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, σκεπτόμενοι τά δυσμενῆ σχόλια τῶν συνανθρώπων μας. Νύκτα εἶναι ἡ προσκόλλησις μας στά πάθη μας καί κατ' ἐπέκτασιν στά πρόσκαιρα καί μάταια τοῦ κόσμου τούτου. Νύκτα εἶναι τό σκότος τό πνευματικό μέσα στό ὁποῖο περιπατεῖ ὁ λαός τοῦ Θεοῦ καί μέσα ἀπὸ τό ὁποῖο μπορεῖ νά ἐξέλθῃ ὅταν καί μόνον ὅταν γίνῃ συνειδητό μέλος τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Δέχεται ἄραγε τοὺς ἀνθρώπους τῆς νύκτας ὁ Χριστός; Ἡ ἀπάντησις εἶναι μία, τοὺς δέχεται ὅλους. Τό ἀπέδειξε ἄλλωστε περίτρανα μέ τήν Πόρνη, μέ τόν Ληστή, μέ τόν Τελῶνη καί τόν Ἀσώτο, τό ἀπέδειξε ἄλλη μία φορά καί στήν περίπτωση τοῦ Νικοδήμου. Ὑπάρχει ὅμως μία μεγάλη διαφορά. Ὁ Νικόδημος μπορεῖ νά φοβάται, ἀλλά ἔρχεται νά περιποιηθῇ τό νεκρό Σῶμα τοῦ Ἑσταυρωμένου Ἰησοῦ. Δέν ἔχει δεῖ τόν Χριστό Ἀναστάντα ἀλλά πιστεύει καί διακηρύττει διά τῆς ἐκεῖ παρουσίας του τήν θεότητά Του καί γιά αὐτήν του τήν γεμάτη τόλμη καί πιστευτική παρουσία ὁ ἱερός Ὑμνογράφος τόν χαρακτηρίζει «ἐνθερμος». Ἐμεῖς πού ἔχουμε «τήν πίστιν τελείαν» καί «Χριστόν Ἀναστάντα», ἐμεῖς πού εἴμαστε «συμπολίται τῶν ἁγίων καί οἰκείοι τοῦ Θεοῦ» (Ἐφεσ. β' 19) δέν δικαιολογούμεθα σέ μία νυκτερινή παρουσία στόν στίβο τοῦ χριστιανικοῦ ἀγῶνα. Ὁ ἐνθερμος καί νυκτερινός μαθητής τοῦ Κυρίου Νικόδημος ἔχει τά ἐλαφρυντικά του. Ἐμεῖς τί ἔχουμε νά ἀντιπαραθέσουμε; Ἡ ἀπάντησις εἶναι πικρή ἀλλά ἀληθινή, δέν ἔχουμε τίποτα. Ἀς ἀλλάξουμε τρόπο ζωῆς τώρα πού εἶναι νωρίς, πρὶν ἀκόμα «ἔλθῃ ὁ Νυμφίος καί οἱ ἐτοιμοὶ εἰσέλθουν μετ' Αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους καί κλεισθῇ ἡ θύρα» (Ματθ. κε' 10).

Τώρα πού ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας προειδοποιεῖ «Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδέ τὴν ὥραν», (Ματθ. κε' 13) ἄς μεταβληθοῦμε ἀπὸ νυκτερινοὶ σέ γενναίους καὶ πεπαρησιασμένους μαθητὲς Του, ἔχοντας τό θάρρος τῆς ὁμολογίας «Ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων» (Ματθ. ι' 32) διὰ νά μᾶς ὁμολογήσει καί Ἐκεῖνος σύμφωνα μέ τὴν ὑπόσχeshν Του «Ἐμπροσθεν τοῦ Πατρὸς Του τοῦ

ἐν τοῖς Οὐρανοῖς» (Ματθ. ι' 32). Ἄς γίνουμε φωτόμορφα τέκνα Του καὶ νά εἴμαστε τότε σίγουροι ὅτι ἡ πνευματικὴ νύκτα στὴν ὁποία ζοῦμε θά μεταβληθεῖ σέ γλυκὺ φῶς τῆς ἡμέρας. Καί τότε θά πληρωθῇ καὶ ἡ ρῆση τοῦ Προφήτου «ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει ἴδε φῶς μέγα» (Ἡσαΐας θ' 2).

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΤΑΥΛΑΡΙΟΣ

ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Τὴν Ε' τῆς διακαινισίμου ἐβδομάδος ἐπανηγύρισε κατὰ τὸν ὁρθόδοξον ἐορτολόγιον ὁ μεγαλομάρτυς ἅγ. Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος καὶ εἶναι ἀδύνατον κάθε ὁρθόδοξον φύλλον ἢ περιοδικὸν νά μὴν ἀναγράψει τί δι' αὐτόν τὸν μέγαν μάρτυρα τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ὑπέστη μαρτύριον ἐνώπιον τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ τοῦ Μαξεντίου ὁμολόγησε Χριστὸν ζῶντα.

Τὰ 18 ἔτη τῆς ἡλικίας του εἶναι αὐτά τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν τὴν νεανικὴν του σφρυγηλότητα διότι αὕτη πλαισιουμένη ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῶν ὑπαρχόντων του καὶ τῶν ἡρωϊκῶν πράξεων τῶν ὁποίων ἐπετέλεσε εἰς τὸν Ρωμαϊκὸν στρατὸν «ἐδείχθη» φαινόμενον ἰδιαιτέρως ζηλευτόν. Τά ἐννέα μαρτύριά του τὰ ὁποῖα καταγράφει ἡ ἱστορία εἶναι φοβερά καὶ εἰδεχθῇ ἀλλὰ πάντοτε Ἄγγελος Κυρίου ἐθεράπευε τὸν ἐν τροχῷ εὐρισκόμενον ἅγ. Γεώργιον πράγμα τό ὁποῖον ἠνάγκασε τὸν αὐτοκράτορα νά θεωρήσῃ ὅτι οὐδέν μαρτύριον «ἐπιανε» λόγῳ, ὡς ἐφαντάζοντο, τῆς μαγικῆς του τέχνης. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς πάντοτε ὁ ἅγιος ἐνεφανίζετο ὑγιῆς καὶ ἀκμαῖος ἐζήτησαν ὅτι τότε μόνον θά πιστεύσουν εἰς τὸν Ἐσταυρωμένον ἐάν θά ἀνίστα καὶ νεκρὸν ἐκ τοῦ τάφου. Ὁ ἅγ. Γεώργιος βλέπων ὅτι συντρέχει λόγος διὰ νά πιστοῦν οἱ ἀντίδικοι προσευχήθη εἰς τὸν Κύριον μετὰ δακρύων καὶ ὁ Κύριος ἀνέστησε νεκρὸν ἐνώπιον πάντων. Ὁ ἅγ. Γεώργιος κατόπιν ὅλων αὐτῶν ἀπεκεφαλίσθη καὶ τό ἱερὸν του λείψανον εὐρίσκεται στὴν Λύδδα τῆς Παλαιστίνης σκορπίζον διὰ μέσου τῶν αἰώνων θαύματα καὶ ἁγιασμόν.

Ἄς ἀναφέρωμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅτι ὁ ἅγ. Γεώργιος ὁ μεγαλομάρτυς εἶναι ταχύς εἰς τό ἀκοῦσαι καὶ θεῖος πρεσβευτὴς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

1. ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓ. ΟΡΟΣ

Είναι άπορίας άξιον πώς οι δεκάδες των σφαλμάτων του Πατριαρχείου αϊ όποια ανεγράφοντο εις τόν Τύπον διά μιås και μόνης απλής σημειώσεως έλέχθη ότι αϊ διαφοραί μεταξύ 'Αγ. Όρους και Πατριαρχείου έτακτοποιήθησαν. Έάν ήτο μία ή δύο αϊ παραλείψεις αύται κάπου θά έκολάζετο τό πράγμα, διότι αϊ όρθόδοξοι αναφοραί του Οίκουμ. Πατριαρχείου μέ τό άγ. Όρος δέν ήτο απλή παρονοχίς. Θά ήθέλαμε επ' αύτου του σημείου οι άγιορείται οι εύρισκόμενοι εκτός 'Αγ. Όρους νά έγγραφαν καμμιά μικρή πραγματεία σχετικώς μέ τήν άπάλειψιν αύτων των άνομημάτων του Πατριάρχου Βαρθολομαίου.

2. ΔΙΑΠΛΗΚΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΚΡΑΤΟΥΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Είναι τρομέρον τά όμματα των χριστιανών νά βλέπουν εις τås τηλεοράσεις τούς διαπληκτισμούς που γίνονται έν τη κρατούση Έκκλησία. Άσχέτως τοποθετήσεως ενός εκάστου έξ ήμών διά τήν θέσιν της όρθοδόξου γραμμής των άντιμαχομένων πρέπει νά λεχθί μέ πόνον βαθύ ότι ό Έσταυρωμένος δέν πρέπει νά δέχεται καινούργια ραπίσματα εκ μέρους Ιεραρχών που ως έμβλημα έχουν τό άγαπάτε άλλήλους. 'Η πατρίδα μας εύρισκομένη έν μέσω έχθρών εις παγκόσμιον κλίμακα ύφίσταται και καινούργια «κτυπήματα» που λαμβάνουν χώρα κατά τήν λατρείαν. Όλα τά παιδιά όλων των οικογενειών εύρίσκονται εις φοβερόν ψυχικόν άναβρασμόν. Δέν πρέπει νά ξεχνιέται όμως αύτό τό φιλοσοφικόν που λέγεται ότι ή άκρα δικαιοσύνη είναι και άκρα άδικία.

3. ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ «ΓΕΝ. ΤΑΜ. ΕΚΚΛ. Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Εις άλλην στήλην δημοσιεύονται τά οικονομικά αποτελέσματα της παρελθούσης οικονομικής χρήσεως και τό Γραφείον της όδοϋ Κάνιγγος 32 κάνει ότιδήποτε διά τήν επιτυχίαν αύτων των αποτελεσμάτων. Όφείλομεν όμως νά όμολογήσωμεν ότι πλείσται Έκκλησiai αϊ όποια εύρίσκονται εις τήν Κάνιγγος 32, δέν προσφέρουν, μετά λύπης μας ούτε όβολόν. Μήπως πρέπει αύτήν τήν οικονομικήν των αδράνειαν νά τήν συντονίσουν κάπως μέ μερικές μηνιαίας παροχάς; Άπλως έρωτώμεν.

4. ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Βλέπομεν μέ κατάθλιψιν ότι όλόκληρος ό Έλλαδικός Τύπος και τό Έλληνικόν Κράτος όμιλούν διά τά Ναρκωτικά. Είναι φοβερόν νά βλέπωμεν ότι όκτώ νεαρά άτομα, έσχάτως έχασαν τήν ζωήν των

από τά ναρκωτικά. Καί έρωτάται κάθε άγανακτισμένη συνείδησις. Πού θά πάει αύτό τό κακό ιδίως μέ τούς μεγαλεμπόρους της ήρωίνης που αφήνονται έλεύθεροι και κυκλοφορούν μεταξύ μας; Δέν θέλομεν νά σχολιάσωμεν τήν τιμωρίαν που αξίζει σέ αυτούς. Μήπως ή νομική ρήσις όφθαλμόν αντί όφθαλμού και όδόντα αντί όδόντος πρέπει νά εφαρμοσθί, έφ' όσον ούσιαστικά είναι δολοφόνοι της κοινωνίας; Τό εύτύχημα όμως είναι πώς ήμεις εύρισκόμενοι εις τήν γνησιότητα της όρθοδοξίας δέν έχομεν νά κάνομεν τί, μέ τό πρόβλημα αύτό, διότι όλοι μας πιστεύοντες εις 'Ιησοϋν ζώντα πλέον μας, είναι αδύνατον νά εύρεθώμεν εις αύτήν τήν κατηγορίαν των πλανηθέντων ανθρώπων.

ΕΟΡΤΗ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ

'Η Έκκλησία των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών έπανηγύρισε τήν Ιεράν μνήμην των άγ. Κωνσταντίνου και Έλένης τήν 21ην Μαΐου, ή δέ Φωνή της Όρθοδοξίας λόγω της επισήμου αύτης έορτής θά χαράξει όλίγας γραμμάς διά νά γνωστοποιήση στεντωρείως εις όλον τό πλήρωμα της Έκκλησίας μας ότι οι έορτασθέντες άγιοι είναι μεγίστου ένδιαφέροντος και ιδιαιτέρας ύψηλής χριστιανικής προσωπικότητας.

Εις τόν άγ. Κωνσταντίνον όφείλεται ή έγκαθίδρυσις της χριστιανικής πίστεως μέ τήν ύπογραφήν του Διατάγματος των Μεδιολάνων καθώς επίσης και εις τήν συγκρότησιν της Α' Οικουμενικής Συνόδου έν Νικαία. 'Η μήτηρ του άγ. Έλένη σύζυγος του Κων/νου του Χλωροϋ ύπήρξε ύψιστη μορφή αυτοθυσίας και αγάπης και εις αύτήν όφείλεται ή εύρεσις του Τιμίου Σταυροϋ επί Πατριαρχείας του άγ. Μακαρίου. 'Η σύντομος αύτη βιογραφία των Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Έλένης αναγράφεται εις τό περιοδικό μας διότι διά μέσου του χρόνου έχουν γραφεί διεξοδικώς ή ζωή και τό έργον, αύτων των δύο θείων μακαρίων μορφών.

ΕΥΧΑΙ

'Επ' εύκαιρία της όνομαστικής έορτής του πρωθ. π. Γεωργίου Σμυράκη, έφημερίου του 'Ι. Ναοϋ 'Αγ. Μαρίνης Κορυδαλλοϋ, ή Φωνή της Όρθοδοξίας εύχεται εις αυτόν έτη πολλά, ευδαίμονα και πλήρη χριστιανικής δραστηριότητας.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ι. ΝΑΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΡΑΒΑ

Τήν 25ην Μαρτίου ἡμέραν Πέμπτην, ἐπανηγύρισε μέ ὄλην τήν πρέπουσαν μεγαλοπρέπειαν ὁ Ἱ. Ναός Εὐαγγελιστρίας τῆς Θεοτόκου Καραβᾶ Πειραιῶς, μέ τήν συμμετοχήν χριστεπώνυμου πληρώματος ἐξ ὅλου τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς.

Κατά τόν Μεγάλον Ἑσπερινόν ἐχοροστάτησε ὁ οἰκείος Μητροπολίτης κ. Γερόντιος πλαισιούμενος ἀπό τόν ἀρχιμ. π. Γερόντιον τόν πρωτοπρεσβ. π. Καλλίνικον καθὼς ἐπίσης καί τόν ἱεροδιάκονον π. Γρηγόριον. Ἡ ἀρτοκλασία μέ τήν πρέπουσαν βυζαντινὴν ἱεροπρέπειαν ἠυλογήθη ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καί μέ τήν συμμετοχήν τοῦ ἐφημερίου τῆς Ἐκκλησίας π. Ἰωάννου Μουρίκη.

Τήν κυριώνυμον ἡμέραν ἐγένετο ἡ πανηγυρική θεία λειτουργία μετὰ τό πέρας τῆς ὁποίας ἐπηκολούθησε ἡ λιτάνευσις τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης, παρὰ δέ τοῦ Σεβ. Χίου κ. Στεφάνου, ἐκφωνήσαντος ἐπικαίρου μικροῦ πανηγυρικοῦ λόγου, τήν δέ λιτάνευσιν ἐπλαισίωσεν ἡ φιλαρμονική μὲν πάντα τοῦ Λιμεν. Σώματος.

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ Πανήγυρις Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ εἰς Κορωπί Ἀττικῆς

Τήν 25ην Ἀπριλίου ἐ.ε., ἡμέρα Κυριακή τοῦ Θωμᾶ, ἐπανηγύρισε ἡ Ἱ. Μονὴ τοῦ ἀγ. Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου τῆς ὁποίας Γέροντας τυγχάνει ὁ Σεβασμιώτατος Χίου κ. Στέφανος ὁσπὶς ὡς γνωστόν, τυγχάνει Ταμίας τοῦ Σωματείου «Γενικὸν Ταμεῖον Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος».

Στὴν ὑπερπλήρη ἐκ χριστεπώνυμου πληρώματος πανηγυρίζουσιν Ἱ. Μονήν, κατὰ τήν κυριώνυμον ἡμέραν, ὁ Σεβ. Χίου κ. Στέφανος πλαισιούμενος ἀπὸ τόν Σεβ. Θεοφάνη κ. Εὐθύμιον, συνεπικουρούμενοι ὑπὸ ἐκλεκτοῦ ἱερατείου ἐτέλεσαν τὰ τῆς θείας Μυσταγωγίας μετ' ἐξαιρετικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεροπρέπειας καί κατανύξεως.

Κατὰ τήν εὐλογηθεῖσαν ἀρτοκλασίαν παρὰ τοῦ σεβαστοῦ ἱερατείου, οἱ χοροὶ τῶν ἱεροψαλτῶν ἔδωσαν τὴν ἀρμόζουσαν Βυζαντινὴν μεγαλοπρέπειαν καί μολπὴν.

Μετὰ τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἐπηκολούθησε πασχάλιος τράπεζα ἀγάπης εἰς ὅλους ὁσους ἐτίμησαν μέ τήν παρουσίαν τους τὴν πανηγυρίζουσιν Ἱ. Μονήν.

ΕΚΔΗΜΙΑ ΜΑΚΑΡΙΣΤΗΣ ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΗΣ

Ι. ΜΟΝΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΑΙΑΝΤΕΙΟΥ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκφράζει τὴν ἐκ βάθους καρδίας λύπην τῆς, διὰ τὴν σύντομον ἐκδημίαν τῆς μακαριστῆς Χριστοδούλης. Ἡ ὀλιγοχρόνιος παραμονὴ τῆς εἰς τὴν Ἠγουμενίαν ἦταν σαφῶς ἐκδηλος, διότι ἡ ἄκρα πραότης τοῦ χαρὰ κτήρος τῆς, τὴν κατέστησε χριστιανικῶς ἀνωτέραν καί ὅτι ἐπαξίως ἔφερε τὴν μοναχικὴν τήβεννον, ἐφαρμόσασα εἰς τό ἐπακρον τὸν νόμον τοῦ Κ.Η.Ι.Χ.

Ἡ οἰκογενειακὴ τῆς θέσις εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς Σαλαμίνας ἦταν ἰδιατέρως ἀξιοπρόσεκτος διότι ἡ μόρφωσίς τῆς καί ἡ κοινωνικὴ τῆς τοποθέτησις ὑπῆρξε ἀψογος. Λυπούμεθα διότι τὰ ὀλίγα αὐτὰ εἶναι ἐλάχιστα γιὰ νὰ προβάλλουν τὴν μοναστικὴ τῆς συμπεριφορὰν εἰς ὄλην τὴν νῆσον τῆς Σαλαμίνας. Βεβαίως ἔφυγε πλήρης ἡμερῶν ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ χρόνου ὑπῆρξε τύπος καί ὑπογραμμὸς τῆς μοναδικῆς πολιτείας.

Ὁ ἀγ. Θεοφάνης κ. Εὐθύμιος καί κατὰ τὴν ἐκφορὰν καί κατὰ τό Τεσσαρακονθήμερον μνημόσουνόν τῆς ἦταν παρὼν πλαισιούμενος ὄχι μόνον ἀπὸ τό ἱερατεῖον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς καί Σαλαμίνας ἀλλὰ καί ἀλλαχόθεν.

Τὴν ἀντικατέστησε τὴν μακαριστὴν, ἡ ἀδελφὴ Μελάνη ἐπαξίως καὶ ὀφείλομεν νὰ τὴν συγχαρῶμεν διὰ τὴν νέαν τῆς θέσιν ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ὑπαπαντῆς Αἰαντείου Σαλαμίνας.

ΠΑΣΧΑ ΖΩΗΣ

Πασχάλια «ἀγωνία» καί προσευχὴ πρὸς Ἀναστάντα Κύριον

Σὲ πρωτοσέλιδο ἐβδομαδιαίου περιοδικοῦ, μέ τὴν εὐκαιρίαν τῆς Πρωτομαγιάς, μιά... σύριγγα (!!!) ἐκάλυπτε τό λουλουδιασμένο τοπίο.

Ἀσφαλῶς, γιὰ τὴν λουλούδια (νέα παλληκάρια) γερασμένα ἀπ' τὰ ναρκωτικὰ τερμάτιζαν τὴν ζωὴ τους...

Τὴν ὥρα πού ὁ Νικητὴς τοῦ θανάτου ἐξασφάλιζε τὴν «αἰώνιον ζωὴ» καί τό μέγα ἔλεος.

Τὴν ἴδια ὥρα μανάδες δὲν χαίρονταν τό νόημα τῆς Ἀναστάσεως, ἀλλὰ γεύονταν τὴν πίκρα τοῦ θανάτου τῶν σπλάχων των.

Καί ἡμεῖς οἱ λοιποὶ ἀμέριμνοι ἢ μᾶλλον ἐνοχλημένοι ἀπὸ γαστρικὸ φόρτο τῶν ἡμερῶν συνεχίζομε τὴν πορεία μας.

Ἀλήθεια, ποιά πορεία; Πρὸς τὸ Πάσχα μας;

Ἀλήθεια, ὁ ἡμερήσιος τύπος δὲν ἔγραψε ἀκόμα γιὰ τὸν «συναγερμὸ» τῶν ταγῶν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Πολιτείας, τῆς Παιδείας, τῆς Διανοήσεως.

Μήπως ὁ χρόνος καὶ ὁ χώρος δὲν τοὺς ἐγγίζει; Καὶ μαζί μ' ὅλους αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς;

Νά ἐξηγοῦμεθα, δὲν ὑπάρχει οὔτε ἴχνος διάθεσης γιὰ κριτική. Ἀντίθετα ὑπάρχει οἴστρος συμμετοχῆς σταυροφορίας γιὰ περιστολή τοῦ ὀλέθρου ἀπὸ τὰ ναρκωτικά.

Μὲ πρόθεση καὶ διάθεση γιὰ συμμετοχὴ ἀπεμπλοκῆς τῶν νέων μας. Καὶ προσανατολισμοῦ τῶν γιὰ ἀναγνώριση ὁδοδείκτη πού κατευθύνει εἰς τὸν μόνον πού λυτρώνει. Εἰς τὸν μόνον πού διασώζει. Πού ἀπελευθερώνει ἀπὸ θανατηφόρους ἀτραπούς καὶ ἀνυψώνει σὲ σωτηρίους λεωφόρους. Ἐλευθερίας καὶ Ζωῆς.

Ἀναστάντα Κύριε, τοῦ χρόνου τέτοιες ἡμέρες ἡ νεολαία μας ἄς ὀδηγεῖ τὰ βήματά της, ὄχι πρὸς τὸν θάνατον, ἀλλὰ πρὸς Ἑσένα πού εἶσαι ἡ Ζωή. Πρὸς Ἑσένα πού σταυρώθηκες γιὰ μᾶς, γιὰ νὰ διασώσεις ἡμᾶς. Ὅλους. Καὶ πρὸ παντός τὰ νειᾶτα μας. Τὴν ἐλπίδα τοῦ ἔθνους μας.

Ἀναστάντα Κύριε, ἱκάνωσε ἡμᾶς τοὺς μεγαλύτερους νὰ ἀγαπήσουμε (οὐσιαστικά) τὰ παιδιὰ μας καὶ νὰ φροντίζομε νὰ τὰ φέρνομε κοντὰ Σου.

Τοῦτο τὸ Πάσχα ἦταν θρήνος. Τὸ ἐπόμενο ἄς εἶναι Πάσχα Ζωῆς.

Καὶ μὴ σταθοῦμε μόνο σὲ εὐχές. Ἄς ἀγρυπνοῦμε. Τὸ κακὸ θέριψε. Οἱ ἔμποροι τοῦ θανάτου πληθύναν. Γιατί λιγότεψαν (λιγοστέψαμε) οἱ ἔθελοντές ἀγάπης. Αὐτοὶ πού θὰ ὀδηγοῦν τὰ νειᾶτα γιὰ ΠΑΣΧΑ ΖΩΗΣ.

Θ.Ι.Ψ.
ΓΕΩΠΟΝΟΣ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ: Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο

Μ' ὅλ' αὐτὰ λοιπὸν που προανέφερα βλέπουμε ξεκάθαρα πλέον πόσο μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεὸ ἔχει τραβήξει τοὺς νέους ὁ διάβολος. Ἀς μὴν ρίχνουμε ὅμως ὅλο το φταίξιμο στὴν νεολαία γιατί ἀν ρίξουμε μια βαθύτερη ματιὰ θα δούμε πολλοὺς ἀδιάφορους καὶ ἀνεύθυνους γονεῖς νὰ μὴν τοὺς νοιάζει τι κάνουν καὶ που ξενυχτοῦν τὰ παιδιὰ τους. Οἱ αὐτοὶ οἱ γονεῖς που θέλουν νὰ νομίζουν ὅτι εἶναι σωστὸ νὰ ἀφήνουν τὰ παιδιὰ τους ἐλεύθερα νὰ κάνουν ὅτι θέλουν κάνουν μεγάλο κακὸ στα ἴδια τὰ παιδιὰ τους, γιὰ τὰ ὁποῖα θα δώσουν λόγο στὸν

Θεὸ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως κι ἀκόμα κάνουν κακὸ στὴν κοινωνία δίνοντάς τους ἀρχές χωρὶς ἠθικὴ καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό.

Επειδὴ ὅμως τὰ λόγια δὲν προσφέρουν πολλὰ πράγματα κι ἐπειδὴ ἡ ἀναφορά τῆς σημερινῆς κατάστασης εἶναι ἀπλὰ λόγια πρέπει νὰ περάσουμε στὴν πράξη. Ὅπως ἔχω ἀναφέρει σὲ πολλὰ σημεῖα ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ προφυλαχτοῦμε ἀπ' ὅλα αὐτὰ εἶναι ὁ Θεός, εἶναι ἀναγκαῖο λοιπὸν νὰ πούμε καὶ πως θα πλησιάσουμε τὸν Θεὸ γιὰ νὰ τὸν γνωρίσουμε.

Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι εὐκόλο γι' αὐτὸ ὁποῖος καταλάβει ὅτι σύμφωνα με τὰ παραπάνω δὲν βαδίζει στὸν σωστὸ δρόμο πρέπει νὰ βάλει μια νέα ἀρχὴ καὶ νὰ ἀκολουθήσει μια σειρά ἐνεργειῶν που θα τὸν βοηθήσουν νὰ ἐρθεῖ κοντὰ στὸν Θεό. Κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ ἐξομολογηθεῖ σ' ἓναν γνήσιο ὁρθόδοξο πνευματικὸ ἀφού λοιπὸν τοῦ ἐπιτρέψει ὁ πνευματικὸς νὰ κοινωνήσῃ νὰ τὸ κάνει καὶ αὐτὸ με ἀπόλυτη γνώση τοῦ τι σημαίνει θεῖα κοινωνία ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ νὰ συνεχίσει νὰ δέχεται συμβουλές ἀπὸ τὸν πνευματικὸ τοῦ καὶ νὰ ἀλλάξει τρόπο ζωῆς που νὰ ἀρέσει στὸν Θεό. Ὅλ' αὐτὰ ὅμως με τὴν προϋπόθεση ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι φυλακὴ ἀλλὰ οὔτε καὶ ξέφραγο ἀμπέλι. Εἰς κάποιος πράττει ὅλ' αὐτὰ δὲν σημαίνει ὅτι ἀμέσως θα γνωρίσει πραγματικὰ τὸν Θεὸ ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑπάρχει ἐμφανὴ καὶ διαρκὴ προσπάθεια γιατί ὁ Θεός δὲν ἀνακαλύπτεται ἀλλὰ ἀποκαλύπτεται.

Υπάρχει ὅμως καὶ μια μερίδα τῆς νεολαίας ὅπου ἔχει διδαχθεῖ, συνήθως ἀπὸ τὴν οἰκογένεια, τὴν ἀληθινὴ θρησκεία κι ἔτσι ἔχουν πάρει κάποιον σωστὸ δρόμο χωρὶς νὰ σημαίνει ὅτι εἶναι τέλειοι ἀλλὰ ἀντιθέτως ἡ θέση τους εἶναι πιο επικίνδυνη γιατί ὁ διάβολος τοὺς φθονεῖ καὶ τοὺς πολεμáει περισσότερο γιὰ τὸν λόγο ὅτι ἔχουν διαλέξει αὐτὸν τὸν θεάρεστο δρόμο. Αὐτὰ λοιπὸν τὰ παιδιὰ πρέπει με τὸ παράδειγμα τους νὰ δείξουν στοὺς ὑπόλοιπους ὅτι ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία τρέφει αἰσθήματα ἀγνὰ, ταπεινὰ, ἠθικά καὶ με κάθε τρόπο σὲ κάθε περίπτωσιν νὰ δίνουν στοὺς ἄλλους νὰ καταλάβουν ὅτι οἱ ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ εἶναι διαφορετικοὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους που ἀγαποῦν τὴν ὕλη καὶ τὴν ματαιότητα.

Ὅλ' αὐτὰ λοιπὸν εἶναι μια ἀπλὴ ἀλλὰ οὐσιώδης, πιστεῶ, ἀναφορά τοῦ τι γίνεται σήμερα καὶ τι πρέπει νὰ γίνῃ. ἐπειδὴ ἡ νεολαία ἔχει παραμεληθεῖ πολὺ, ἐλπίζουμε τὸ περιοδικὸ μας νὰ ἀνοίξῃ μια στήλη γιὰ τοὺς νέους με συνέπεια νὰ ὑπάρχει μια ἐνεργὸς συμμετοχὴ ὁλῶν καὶ κανεὶς νέος νὰ μὴν νοιώθῃ μόνος στὸν ἀγῶνα τοῦ ἀλλὰ νὰ ξέρῃ, μέσω τοῦ περιοδικοῦ, ὅτι ὑπάρχουν κι ἄλλοι.

ΣΑΜΑΡΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ